

РЕШЕНИЕ

№ 1242

гр. София, 10.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-І-Б, в закрито заседание на десети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мариана Христова

Членове: Радост Бошнакова
Гергана Ж. Троянова

като разглежда докладваното от Радост Бошнакова Въззивно гражданско дело № 20221100504106 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 435 и сл. от ГПК.

Образувано е по жалба на вискателя М. Д. М. срещу разпореждане от 09.12.2021 г. на съдебния изпълнител по изп. дело № 1719/2021 г. по описа на СИС при СРС за отказа му да пристъпи към принудително изпълнение на задължението за предаване на деца.

В жалбата се твърди, че обжалваното разпореждане е незаконосъобразно поради: образуване на изпълнителното производство въз основа на изпълнителен лист за определения му режим на лични отношения с двете му деца, за който е постановено определение от 27.11.2019 г. по гр. дело № 72374/2018 г. на СРС, заедно с доказателства за връчена на длъжника покана за изпълнение на определения режим и заплащане на дължимата издръжка; връчване на покана за доброволно изпълнение на длъжника при отсъствие на посочени определено място и време за изпълнение, и чрез друго лице, а не лично; неизпълнение на задължението от длъжника за предаване на децата и възникване на основание за осъществяването на принудителното изпълнение чрез налагане на глоба, за което съдебният изпълнител е постановил изричен отказ. Иска отмяна на обжалваното разпореждане за отказа и присъждане на разноски.

Длъжникът И.И. М.А е подала възражения по жалбата, възражаяйки че същата е недопустима поради отсъствие на обжалваемо изпълнително действие на съдебния изпълнител, а по същество – неоснователна, поради изпълнение на определения режим на лични отношения с децата. В мотивите си по чл. 436, ал. 3 от ГПК съдебният изпълнител също заявява становище за недопустимост, респ. за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 12 от ГПК във връзка с наведените в жалбата пороци на обжалваното действие, възраженията на другата страна и мотивите на съдебния изпълнител, намира за установено следното:

Производството по изп. дело № 1719/2021 г. по описа на СИС при СРС е образувано по

молба от 27.07.2021 г. на М. М. по изпълнителен лист от 31.08.2020 г., издаден въз основа на определение № 287359 от 27.11.2019 г. по гр. дело № 72374/2018 г. на СРС, ГО, 80-ти състав, поправено с последващи определения, за определяне на режим на лични отношения между бащата М. М. и децата му Д. М. и К. М.. С нея вискателят е поискал изпращането на покана за доброволно изпълнение за предаване на децата за един месец през лятната ваканция, а при липса на доброволно изпълнение от длъжника – пристъпване към принудително изпълнение чрез налагане на глоба (молба на л. 3 от изпълнителното дело).

След представяне на доказателства за внасяне на дължимата държавна такса съдебният изпълнител е разпоредил да се образува изпълнително производство и изпрати покана за доброволно изпълнение по чл. 528 от ГПК до длъжника И. М.А, като последната е изпратена на адреса на месторабота на длъжника, посочен изрично от вискателя в заявление от 29.07.2021 г. (л. 14 от делото). Изискано е също от съдебния изпълнител и представянето на основание чл. 15, ал. 6 от Закона за закрила на детето от Дирекция „Социално подпомагане“, отдел „Закрила на детето“ - „Възраждане“ на социален доклад.

Поканата за доброволно изпълнение е връчена на длъжника И. М.а на 24.08.2021 г. на друго лице от адреса със задължение да ѝ я предаде (л. 29 от делото). В срока по чл. 528, ал. 2 от ГПК е постъпил отговор от 26.08.2021 г., с който длъжникът И. М.а изрично изразила готовност да предаде децата на техния баща – вискателя М. М., когато пожелае за периода до 13.09.2021 г., и че с електронно писмо на 08.06.2021 г. същият е бил уведомен за периода, през който тя ще използва годишния си отпуск, предлагайки му да вземе децата за периода 13.08.2021 г. - 12.09.2021 г., на което тя не е получила отговор.

Със заявление от 08.10.2021 г. вискателят М. М. е изразил несъгласие с представения по изпълнителното производство социален доклад и с начина на връчване на поканата за доброволно изпълнение на длъжника И. М.а и подаване на нейния отговор без личното ѝ явяване пред съдебния изпълнител.

На 08.12.2021 г. е постъпило ново заявление от вискателя М. М. с изразено несъгласие за твърдяното от длъжника изпълнение на режима на лични отношения относно детето Д. М. и с направени искания за назначаване на съдебно-почеркова експертиза за подписа на И. М.а върху отговора ѝ и за пристъпване от съдебния изпълнител към принудително изпълнение чрез налагане на глоба на длъжника (л. 65 – 66 от делото).

С разпореждане от 09.12.2021 г. държавният съдебен изпълнител е оставил без уважение направените от вискателя искания, включително и исканото от него принудително изпълнение чрез налагане на глоба на длъжника. Разпореждането е връчено на вискателя на 31.01.2022 г.

Жалбата е подадена в срока по чл. 436, ал. 1 от ГПК, видно от удостоверената дата за съобщаването на обжалвания отказ в разпореждането от 09.12.2021 г.

Същата е допустима, тъй като е насочена срещу подлежащ на обжалване съгласно чл. 435, ал. 1, т. 1 от ГПК акт на съдебния изпълнител, а именно – отказ на съдебния изпълнител да извърши исканото изпълнително действие, изразяващо се в пристъпване към принудително изпълнение на задължение на длъжника чрез налагане на глоба на длъжника. Както за изпълнителния орган, така и за съда при осъществяване по жалба на контрол за законосъобразност на неговите изпълнителни действия, значими са наведените от страните твърдения и искания, обосновани от тези твърдения, а не дадената от тях правна квалификация. Изричното искане от вискателя с молбата по чл. 426 от ГПК за образуване на изпълнителното производство и със

заявленията до съдебния изпълнител за пристъпване към принудително изпълнение чрез налагане на глоба на длъжника, за което в подадените заявления са изложени и твърдения за липса на доброволно изпълнение от длъжника, несъмнено представлява такова за изпълнително действие по чл. 528, ал. 5 от ГПК. Именно и по такова искане, макар и при неотнормирани към него мотиви, съдебният изпълнител се е произнесъл с обжалваното разпореждане, и за него жалбоподателят е изложил доводи за незаконосъобразност, поради което отказът на съдебния изпълнител да пристъпи към принудително изпълнение на задължението за осъществяването на незаместимото действие по предаване на децата чрез налагане на глоба на длъжника по разпореждането от 09.12.2021 г. съгласно чл. 528, ал. 5 от ГПК е предмет на обжалване в настоящото производство. Изложеното несъмнено обосновава извод за допустимост на жалбата, респективно за неоснователност на възраженията на ответника и съдебния изпълнител в обратния смисъл.

Разгледана по същество обаче жалбата е неоснователна.

В т. 3 от Тълкувателно решение № 3 от 10.07.2017 г. по тълк. дело № 3/2015 г. на ОСГТК на ВКС са дадени задължителни разяснения относно изпълнителния способ, чрез който се провежда принудителното изпълнение на определения от съда режим на лични отношения между родител и дете. В същите е изложено, че съдебното решение, с което правото на упражняване на родителските права се предоставя на единия родител, другият не се лишава от тези права. Той остава техен титуляр, но не може да ги упражнява в пълен обем. Затова законът предоставя на този родител правото на лични отношения с детето, чрез което се осигурява възможността на родителя да поддържа лични контакти с детето и така да участва в отглеждането и възпитанието му. Това право се упражнява при определения от съда режим, който включва период от време или определени дни, в които родителят може да вижда и взема детето, включително през училищните ваканции, официалните празници и личните празници на детето, както и по друго време. През този период детето пребивава при родителя, на когото не е предоставено упражняването на родителските права. Тъй като местоживеенето на детето е при родителя, на когото е предоставено упражняването на родителските права, за последния възниква задължението да го предаде на другия родител за времето, определено от съда за осъществяване на личните отношения. Самото право на лични отношения е ограничено в рамките на определеното със съдебното решение време за упражняването му, поради което след изтичането му родителят е задължен да върне детето на родителя, на когото е предоставено упражняването на родителските права.

В случаите, когато посочените задължения за предаване или връщане на дете, които са такива за незаместимо действие по смисъла на чл. 527 от ГПК, не се изпълняват доброволно от родителя е налице възможност за тяхното принудително изпълнение. При отсъствие на доброволно реално предаване на детето на родителя през периода на осъществяването на неговото право на лични отношения, последното се реализира по реда на чл. 528, ал. 5 от ГПК, който е изпълнителният способ, чрез който се провежда принудителното изпълнение на определения от съда режим на лични отношения между родител и дете. Предприемането му обаче следва да бъде съобразено с интересите на детето, което е самостоятелна личност, и се предпоставя от отправянето от съдебния изпълнител на покана до длъжника да изпълни доброволно задължението си за предаване на детето в определеното място и време. Последната съгласно чл. 528, ал. 1 от ГПК трябва да бъде връчена на длъжника по възможност две седмици, но не по-късно от една седмица преди определеното време за предаване на детето, като целта на връчването ѝ да се мотивира длъжникът да изпълни доброволно и едва когато не стори това, съдебният изпълнител да пристъпи към принудителното му изпълнение чрез налагане на глоба по чл. 528, ал. 5 във вр. с чл.

527, ал. 3 от ГПК.

По процесното изпълнително производство съдебният изпълнител не е изпълнил надлежно задължението си да покани длъжника И. М.а да изпълни доброволно задължението си за предаване на малолетните към онзи момент деца за осигуряване на правото на лични отношения с тях на възискателя и техен баща М. М.. В изпратената и връчена в съответствие с процесуалното правило на чл. 46, ал. 1 от ГПК покана за доброволно изпълнение на длъжника И. М.а липсва определено време и място на изпълнение на задължението ѝ за предаване на децата на другия родител през лятната им ваканция. Само изложеното води до невъзможност да се приеме отсъствие на доброволно изпълнение от длъжника, за което са и съобщените от него доводи на съдебния изпълнител, респ. до липсата на законовите предпоставки за предприемане на принудително изпълнение на незаместимото действие за предаване на децата чрез налагането на глоба на длъжника И. М.а. За пълнота следва да отбележи, че съобщеното от длъжника в отговора ѝ от 26.10.2021 г. на съдебния изпълнител многократно е потвърждавано от нея, поради което истинността на подписа върху същия няма никаква правна значимост за законосъобразността на осъществяваните от съдебния изпълнител действия по изпълнителното производство.

Предвид горното, постановеният от съдебния изпълнител отказ се явява законосъобразен, а подадената срещу него жалба – неоснователна, поради което същата следва да бъде отхвърлена.

По изложените съображения Софийски градски съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на М. Д. М. срещу разпореждане от 09.12.2021 г. на съдебния изпълнител по изп. дело № 1719/2021 г. по описа на СИС при СРС за отказа му да пристъпи към принудително изпълнение на задължение на И.И. М.А за осъществяване на незаместимото действие по предаване на децата чрез налагане на глоба.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____